

Rallar-Stig får sånghjälp
av Netti Anslev

Bister koncentration och leende guldbruna ögon

TEXT & FOTO GUN SUNDBERG

Hur går rubrikens motsats ihop? Det vet bara den grupp som spelade upp sin redovisning kursveckans sista kväll på Värnamo folkhögskola i slutet av juli. För ovana dragospelare gäller det att inte släppa noterna med blicken en enda sekund. Men den blicken kan faktiskt vara leende i takt med den låt "Leende guldbruna ögon" som A-gruppen framförde med stor koncentration.

Det var ett rekordstort deltagarantal (50 stycken) som kånkade med dragspel och notställ till den småländska metropolen för att lära och utveckla sig under de tre pedagogernas ledning. Tretalet gällde inte bara lärarantalet utan även antalet grupper vi delades in i. Föreföll ens tilldelade grupp för lätt eller svår, bytte man helt sonika – en möjlighet några stycken utnyttjade. Flertalet var dock rättplacerade redan i planeringen, vilket inte är så egendomligt eftersom vi var där för ..., ja, vilken gång i ordningen det nu var?! Det blev många kära återseenden bland människor som ses en gång om året (såvida de inte kommer från samma klubb), men också undringar över dem som fattades – som om det skulle tillhöra livets gång att återvända till kursveckan varje år (vilket majoriteten således gör).

Vad gör vi då en hel vecka (mån-lör)? Vi får undervisning i musikteori, genomgångar av

till exempel basen (majsjuor i moll – aj, aj, lillfingret räcker knappt ner!), spelar i stämmor och bildar gruppvis orkestrar, spelar unisont. Inte så lätt som det låter:

"stopp! där är det paus två takter i diskanten!"
Och får tips på varianter av basspelandet:
"Hör så vackert det blir med liggande bas!"
"Och här ska ni ha en basgång!"

"Boeves psalm" är ganska lätt gällande melodistämman – men basen! B-gruppen slet med den, förstod och genomförde den, men när det väl kom till utförandet i full fart, ja, då blev de flesta avhängda. Och C-gruppen kämpade med olika tangobasar och en sydamerikansk låt som vindlade värre än Andernas bergskedja.

Fredagskvällens sedvanliga avslutningsfest i aulan fylldes till brädden av musik. Redovisningarna inleddes av ovan nämnda grupps "Leende guldbruna ögon" först i tretakt och

fyrtakt. Publikerna, det vill säga resterande kursdeltagare, blev nästan tårögda av att åse och lyssna på sina koncentrerade kamrater. Och sedan fortsatte de övriga grupperna, alla solister och alla som ville uppträda. Rallar-Stigs göteborgska idiom kryddade med vitsar och lustiga visor charmade oss alla. Men när Selma Sedelius från Halmstad joddlade i gamla Alice Babs-schlagers hänfördes publiken.

Och på lördagen var det hela slut och med ett "vi ses igen om ett år" skildes vi och for hem mot olika delar av Sverige, plus Netti till Danmark: Bosse till Gävle, Per-Fredrik till Örebro, några till Stockholmstrakten, ett stort gäng till Göteborg med omnejd, tre damer till Visby, fem Smedbälgare till Eskilstuna, Fredrik till Linköping, veteranen Arne till Karlstad och så de stora gängen till Småland, Halland och Skåne med fikageneralen Jan-Erik Dahl i spetsen.

Lärarna Pasi Pasanen och Magnus Jonsson.

Börje Wessman dirigerar med van hand en dragspelsorkester.

Verita Rosendahl, Eva Pettersson, Mary-Ann Peterson, Agneta Ottosson.

A-gruppens Barbro Niklasson, Gunnar Hudin, Kerstin Hurtig.